

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר איילון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 16-03-41927 כהן(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 1005-01

1

בפני לפני יו"ר ועדה, כבוד השופט עמית שלמה איזקסון
חברת ועדה – גב' לאה קליינר, קרימינולוגית
חברת ועדה – גב' חביבה רוטשילד, חינוך
מזכירת הוועדה- גב' סימונה גנץ

המבקשת סיגלית כהן (אסירה)
ע"י ב"כ עו"ד אמיר ציון ועו"ד ענבר רוזנבאום

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ריקי גולדברג

2

ה ח ל ט ה

לפרסום

3

4

5

6

7

8

מ ב ו א

9

1. בתאריך 4.12.1996 נרצח הנער אסף שטיירמן ז"ל והוא בן 18 שנים בלבד (להלן: "המנוח").
המבקשת היא אחת משני הרוצחים.

11

12

13

14

15

16

17

18

"התמונה שהוא מתחנן על חייו עולה לי היא חלק מהחיים שלי, בלתי
נפרד, המוות שלו חלק בלתי נפרד מהחיים שלי וימשיך להיות.

...(בוכה) אני הרוצחת של אסף, אני מתביישת להיות הרוצחת של
אסף ואני כואבת להיות הרוצחת של אסף, זה לא משנה כל אחד
מהפרטים הקטנים האלה כי זאת האמת ואת זה אני יודעת, אני יודעת

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר איילון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 16-03-41927 כהן(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 1005-01

שאני הרוצחת שלו ואני הולכת עם זה כל יום ואני חיה עם זה ויודעת
את זה ואני הרסתי המון חיים של אנשים".

(דבריה של האסירה בתשובה לשאלה שנשאלה על ידי הוועדה).

2. בתאריך 17.10.2001 קבע בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו כי האסירה שבפנינו יחד עם רעי חורב - שניהם בני 17 ו- 5 חודשים בעת האירוע - רצחו יחדיו את המנוח. על האסירה שבפנינו הטיל בית המשפט המחוזי עונש של 24 שנות מאסר, כאשר בעניין משך המאסר נחלקו דעות השופטים בין הדעה המחמירה שהיא מאסר עולם, הדעה האמצעית הוא העונש שהוטל בפועל, הדעה הנוספת, המקלה, שקבעה שיש מקום להשית על האסירה עונש של 18 שנות מאסר בלבד.

3. שני ערעורים שהוגשו על גזר דינה של האסירה שבפנינו לבית המשפט העליון, האחד של המדינה על קולת העונש, והשני של האסירה עצמה על חומרתו, נדחו.

4. נוכח נסיבותיו הייחודיות של רצח זה – שהסעיר בזמנו את המדינה כולה באכזריותו החייתית- ובמיוחד כאשר התברר שאין מאחוריו עילה הסבר או מניע כלשהו, החלטנו לצטט את תיאור האירוע מתוך פסק דינו של בית המשפט העליון:

"ביום הרצח (4.12.96) שהו סיגלית חיימוביץ' (להלן: "האסירה"), רעי חורב (להלן: "רע;י") וליהי גלזמן (להלן: "ליהי") בבית הוריה של האסירה בכפר סבא. שם עישנו סיגריה, אותה הכינה ליהי ואשר הכילה מריחואנה. בשלב מסוים, עבר המנוח מתחת לביתה של האסירה, ועל פי הנטען, הוא קרא לעברו של רעי: "רעי חורב, יא פחדן, בוא נראה אותך, אני יודע מה אתה עושה. בוא נראה שמה שאתה עושה, תעשה אותו גם למטה פה". השלושה לא ידעו את זהותו של זה אשר קרא את הקריאות, אולם הדבר לא מנע מהאסירה לומר לחבריה: "בואו נהרוג אותו". או אז, הציג רעי לשתי חברותיו זוג פגיונות שנשא עמו, וגם האסירה נטלה פגיון שהיה ברשותה וכן זוג כפפות והשלושה יצאו מבית הוריה של האסירה ופנו לעבר חורשה סמוכה, בתקווה שהמנוח יפסע בעקבותיהם.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר איילון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 16-03-41927 כהן(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 1005-01

1 בהגיעם לחורשה, הבינו השלושה כי המנוח לא עקב אחריהם, לפיכך יצא
2 רעי לחפשו, ומשמצאו וזיהה אותו לאור היכרות שטחית קודמת שהייתה
3 ביניהם, שכנע את המנוח ללכת עמו לחורשה. המנוח התיישב על הקרקע
4 לצדן של ליהי והאסירה ולאחר מספר דקות אותת רעי לשתי הבנות בידו
5 והתנפל על המנוח מאחוריו. בידו האחת לפת את צוואר קורבנו ובידו
6 האחרת החל דוקר אותו באמצעות הפגיון בפלג גופו העליון. המנוח נאבק
7 ברעי במטרה להשתחרר מאחיזתו ואף התחנן על חייו ובתגובה נחלצה
8 האסירה לעזרתו של רעי והלמה במנוח באגרופיה. בשלב מסוים במהלך
9 התקיפה, אחזה את ליהי בהלה והיא זעקה לאסירה ולרעי לחדול
10 ממעשיהם. משאלה לא נשמעו לה, נסה מהמקום, אספה את חפציה
11 מביתה של האסירה ושבה לביתה שבהרצליה. בחורשה המשיך רעי
12 בניסיונו לגרום למותו של המנוח ובשלב מסוים פנה לאסירה ואמר לה:
13 "אם הוא לא מת, אנחנו מתים". הוא ביקש ממנה לתת לו אבן. ומשעשתה
14 זאת, הלם רעי עם האבן בראשו של קורבנו והוא המשיך לעשות זאת עם
15 אבן נוספת שנתנה לו האסירה. לבסוף, צנח המנוח על הקרקע".

16
17 בית המשפט העליון ממשיך בתיאור האירוע, כשהפעם הוא מצטט משחזור שעשה רעי לפני
18 חוקריו:

19 "כאשר קיבלתי את האבן, התחלתי להלום בראשו עד שבסופו של דבר הוא
20 נפל ארצה... אחרי שהלמתי בו פעם אחת עם האבן הקלה ביקשתי ממנה,
21 ביקשתי מסיגלית/האסירה למסור לי אבן יותר כבדה על מנת להלום בו...
22 אחרי מספר מהלומות של האבן, ההתנגדות נחלשה עד המצב שבו הוא קרס
23 על הרצפה... זה כבר מצב שבו אני כולי מכוסה דם, מתנשף בכבדות, מנסה
24 לסיים את העניין... אני מנסה לחשוב מה ייתן לי ודאות כלשהו שהוא
25 באמת, באמת הצלחתי להביא למותו, ואז ראיתי את המוט ברזל,
26 קונסטרוקציה, שהיה מונח בפסולת סביבו. ניסיתי לחנוק אותו באמצעות
27 המוט. לא הצלחתי כיוון שהמוט עצמו היה חלוד כבר. לא הצלחתי לכופף
28 אותו במו ידי ולגרום לחניקה. אני חושב שלקחתי את הפאוך' השחור שהיה
29 לו, וניסיתי גם לחנוק אותו באמצעות הפאוך', אבל אני רחוק מוודאי ואז
30 נתתי לו אגרוף בשיניים... הלמתי בו, בעטתי בו, קמתי וברחתי מהיער.
31 לאחר שנראה היה כי המנוח כבר אינו בחיים, ניגשה האסירה וביקשה

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר איילון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 16-03-41927 כהן(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 1005-01

ללחוץ על צווארו כדי לוודא את מותו. אולם התקשתה לעשות זאת הואיל
וצווארו היה מגואל בדם..."

למחרת בבוקרו של 5.12.96 נמצאה גופתו של אסף בחורשה וארבע שנים נוספות חלפו עד
שהובאה האסירה יחד עם רעי לדין. במשך על השנים הללו קשרו ביניהם רעי,
סיגלית/האסירה וליהי קשר של שתיקה.

5. בית המשפט העליון מצטט מתוך גזר דינו של בית המשפט המחוזי בעמ' 19 את התרשמותו
מהמעשה, שבעצם היה רצח יזום :

"... היה זה רצח לשם רצח. מעשה רשעות אכזרי ונתעב לשמו. ללא מניע.
ללא זיק של היגיון. ללא קנטור. ללא כל סיבה נראית לעין. ללא רגש של
חמלה, וללא היסוס של חרטה. ככה סתם, בערבו של יום, בשכונה
פסטורלית של עיר. כנגד מי שחצה באקראי את דרכם של הנאשמים
באותה עת".

6. העמדתה לדין של האסירה שלפנינו התעכבה במשך למעלה מארבע שנים. חשיפת האירוע
כולו היה בנסיבות לגמרי אקראיות, וזאת לאחר שרעי חורב הודה בחקירתו בביצוע הרצח,
קשר את האסירה שלפנינו קשר אמיץ לרצח, האסירה שעזבה את הארץ לדרום קוריאה, שם
שהתה במשך כל התקופה שמאז הרצח, נקראה להגיע למשטרת ישראל ומששבה ארצה,
נעצרה ונחקרה בפרשה זו.

ה ה ל י כ י ס ב ת י ק

7. בתאריך 23.10.18 התקיים דיון ראשון בבקשתה של האסירה לשחרור מוקדם על תנאי. שני
הצדדים טענו, זו בכה וזו בכה. לבסוף דחתה הוועדה את בקשת האסירה לשחרור מוקדם,
כשנקבע שהתמונה המתקבלת מאופן התנהגותה של האסירה במהלך הרצח, כשמדובר
במעשה זוועה חייתי, בלתי אנושי, בלתי מתקבל על הדעת, של נטילת חיי אדם סתם כך על
לא כלום. בסופו של דבר, ציינה הוועדה כי בהסתמך על סעיף 10 (א) לחוק, אין מקום להורות
על שחרורה המוקדם על תנאי של האסירה, לפי שמדובר במקרה בעל חומרה ונסיבות

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר איילון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 16-03-41927 כהן(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 1005-01

- מיוחדות, שבהן שחרורה המוקדם על תנאי של האסירה יפגע במידה חמורה באמון הציבור
במערכת המשפט, במערכת אכיפת החוק ובהרתעת הרבים, כאשר נוצר יחס בלתי סביר בין
חומרת העבירה, נסיבותיה והעונש שנגזר על האסירה ובין תקופת המאסר שהיא תישא
בפועל, אם הוועדה תורה על שחרורה.
8. האסירה לא השלימה עם החלטת ועדת השחרורים והגישה עליה ערעור, ובו שורה ארוכה של
נימוקים, בין היתר, נטען שמדובר במי שיצאה כבר עד לאותו מועד ל-150 חופשות סדירות,
וכן צוין שעל ציר זמן של 18 שנות מאסר לא נרשמה לחובתה אפילו עבירת משמעת אחת. כמו
כן, טענה עוד שורה של טענות שאין כאן מקום לפרטון, למעט אחת, לפיה הוועדה שגתה כאשר
הפעילה את סעיף 10 (א) לחוק, בלא שניתנה לצדדים אפשרות לטעון לעניין זה.
9. בית המשפט המחוזי, בהחלטה קצרה, קבע כי אכן יש מקום לבטל את החלטת הוועדה
ולהחזיר את עניינה של האסירה לדיון מחודש בפני הוועדה, כדי שתהיה לצדדים אפשרות
להתייחס להחלטת סעיף 10 (א).
10. כך התגלגל בשנית עניינה של האסירה לפתחה של הוועדה, שחזרה ודנה בבקשתה של האסירה
להורות על שחרורה המוקדם על תנאי. אנו רואים לנכון לצטט את דבריה של האסירה
עצמה שנאמרו לפני הוועדה באותו מעמד (עמ' 12 לפרוטוקול הדיון שורה 5 ואילך):
- "מעבר לזה, אני גרמתי לסבל ולכאב שאני לא יכולה לתאר אותו ואני חיה
עם זה כל הזמן. ככל שאני מתקרבת לעצמי במהלך הטיפול אני יותר מבינה
מה עשיתי. בגיל 17 ו-5 חודשים אם הייתי הולכת ברחוב והייתי רואה
אימא עם התינוק שלה לא הייתי מבינה מה זה אומר. היום אני מבינה, אני
יכולה להבין כמה זה נורא מה שעשיתי ומה שלקחתי. לא היו לי את
ההבנות האלה כשהייתי בת 17 ולא כשהייתי בת 25 בכלל. ככל שאני
מתבוננת בעצמי וביחסים המעוותים שהיו לי, אני יכולה לחבר את
הדברים... אני התחלתי. אני הייתי הראשונה, גם אם הוא היה יותר גדול...
הייתי צריכה לעצור את זה. גם אחר כך הייתי צריכה לעצור את החיפושים,
את חוקרי המשטרה שהיו צריכים לטפל בתיק כל כך מזעזע, את המשפחה
הכואבת שחיה עם זה ולא ידעו מי הרוצח. אני חיה עם זה. אני עושה הכול
כדי להבין למה ואיך לא לחזור ולהיות בסיטואציות כאלה... מאוד לא פשוט

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר איילון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 16-03-41927 כהן(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 1005-01

1 לבוא למקום עבודה רגיל שאנשים מבינים מי יושב לידם והם מבוהלים
2 וצריכים להכיל את זה ואני מתמודדת עם זה כל יום גם בשנים האחרונות
3 מחוץ לכלא. אני לא מצפה שאי פעם מישו יסלח לי על הדבר הזה.

4
5 לשאלת הוועדה, אני משיבה אני מתייפחת בתוך הכרית על מה שעוללתי
6 למשפחת שטיירמן, ולא רק בלילה, זה פוגש אותי ברגעים שקשה לי... אני
7 מבינה שאולי קשה לי, אבל אני כאן חיה ועומדת וקשה לי ואני מבינה את
8 זה גם ברגעים שטוב לי. אני יודעת שאת הטוב הזה שאני חווה, גם אם
9 בתוך הכלא וגם ברגעים שהם יותר נעימים או פחות, אסף בחיים לא יוכל
10 לחוות. אני תמיד אהיה הרוצחת שלו.

11
12 לשאלת הוועדה, אני משיבה אני מרגישה אשמה, אני לא יכולה לבוא
13 להגיד שמגיע לי משהו. אני איבדתי את הזכות הזאת. זה לא מובן מאליו".

14
15 בפעם הזאת – בדיון השני בעניינו של האסירה – נחלקו דעותיהם של חברי הוועדה. יו"ר
16 הוועדה וחבר נוסף היו בדעה שיש לדחות את בקשתה של האסירה. חברת ועדה סברה בדעת
17 יחיד כי יש מקום להורות על שחרורה המוקדם על תנאי.

18
19 12. נוכח התוצאה שדחתה את בקשת האסירה, הוגש בשנית ערעור לבית המשפט המחוזי.

20
21 13. בית המשפט המחוזי בחן את הטענות שביסוד ערעורה של האסירה. נקבע שאכן יש מקום
22 לנהוג זהירות רבה בשימוש בסעיף 10 (א) לחוק, אלא שהפעם נוכח נסיבותיו של האירוע,
23 שצוטטו, כאמור לעיל, במבוא להחלטה זו, אכן יש מקום להפעיל בעניינה של האסירה את
24 סעיף 10 (א) לחוק. בסופו של דבר קבע ביהמ"ש המחוזי שדעת רוב חברי ועדת השחרורים,
25 שדחו את בקשתה של האסירה לשחרור מוקדם, אכן סבירה, ואין מקום להתערבות שיפוטית,
26 בהחלטה לדחות את הבקשה לשחרור מוקדם.

27
28 14. גם עם החלטה זו לא השלימה האסירה, ועתרה עליה לקבל רשות ערעור לבית המשפט
29 העליון. בית המשפט העליון דחה את הבקשה בקבעו:

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר איילון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 16-03-41927 כהן(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 1005-01

1 "בענייננו, לא ניתן להקל ראש בחומרת מעשיה של המבקשת אשר הציעה
2 לחבריה לרצוח את הקרבן-צעיר בדמי ימיו-מבלי שידע כלל מי הוא, ונטלה
3 חלק פעיל ואלים במעשה הרצח תוך שבין היתר הכתה בו באגרופיה
4 וניסתה להביא למותו בחניקה בעוד הוא מוטל על הקרקע מתבוסס בדמו
5 בחוסר אונים".

6 "מעשיהם האכזריים וחסרי הרחמים שלה (האסירה שבפנינו) ושל
7 שותפה לרצח זעזעו רבים מהציבור, ויש בהם כדי ללמד על פגם מוסרי חמור
8 ביותר. נסיבותיו החריגות והחמורות של המקרה דנן מצדיקות, לטעמי,
9 התחשבות בהשלכות שחרורה על תנאי של המבקשת ממאסר על ארון
10 הציבור במערכת המשפט, בהתאם להוראות בסעיף 10 (א) לחוק; ובדין
11 קבעה ועדת השחרורים כי לאור שיקולים אלו, אין להיעתר לבקשתה של
12 המבקשת להורות על שחרורה המוקדם על תנאי ממאסר".

13
14 החלטת בית המשפט העליון ניתנה בתאריך 23.1.20.

15
16 15. בתאריך 17.6.20 הוזנה בקשה של האסירה לקיום דיון חוזר בעניינה. ב"כ היועמ"ש הביע את
17 התנגדותו. בתאריך 28.7.20 ניתנה החלטה הדוחה את בקשת האסירה לקיום דיון חוזר
18 בעניינה. הוועדה ציינה כי זה לא מכבר דחה ביהמ"ש העליון, כאמור לעיל, בקשה של האסירה
19 לקבל רשות ערעור על החלטת ביהמ"ש המחוזי שדחתה את בקשתה לשחרור מוקדם. משכך,
20 אין בטעמים שהועלו על ידי המבקשת להצדיק דיון חוזר בעניינה.

21
22 16. בתאריך 25.2.21 הוזנה לנט המשפט בקשה נוספת של האסירה, לקיום דיון חוזר בעניינה.
23 לאחר שוועדת שחרורים עיינה בבקשה וכן בתגובת ב"כ היועמ"ש, הוציאה בתאריך 18.5.21
24 החלטה לפיה יש מקום לאפשר לאסירה לחזור ולהעלות את בקשתה לשחרור מוקדם לפני
25 ועדת שחרורים. כך התגלגל בשלישית עניינה של האסירה לפתחה של ועדת השחרורים.

26
27 17. הפעם נחלק הדיון לשתי ישיבות. בראשונה טען ב"כ האסירה, עו"ד ציון אמיר. היה זה
28 בתאריך 12.8.21. בישיבה שלאחר מכן ב- 14.9.21 טענה ב"כ היועמ"ש.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר איילון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 16-03-41927 כהן(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 1005-01

דיון

18. בבואנו לסכם את תמונת הנתונים שפרשנו לעיל, אכן אין מקום להידרש עוד לסעיף 10 (א) לחוק, גם לשיטת ב"כ היועמ"ש. עם זאת, הגם שמדובר בתיק רצח, כזה שבשל אפיונו איננו בא לדיון בפני ועדת שחרורים מיוחדת, המחילה על עצמה את דרישות סעיף 10 (ב) לחוק, מצאנו לנכון לקבוע כי על עניינה של האסירה שבפנינו יחלשו העקרונות שנקבעו בסעיף הנ"ל:
- "האם חל באסירה/ה שינוי בולט וממשי מבחינת הבנת חומרת מעשיו/ה ומבחינת מוכנותו/ה להשתלב בחברה"!!**
19. בחנו את עמדתם של גורמי הטיפול, מעריכי המסוכנות של מב"ן והדו"ח שגובש, הדו"חות הסוציאליים שנכתבו וכן נתנו את דעתנו לעמדתם של גורמי רש"א, שפגשו את האסירה ועשו עבודת חריש משמעותית בבירור התנהלותה של האסירה על כל ציר הזמן שהיא שוהה בבית הסוהר. כל הגורמים כולם ללא יוצאים מן הכלל מחמיאים לאסירה על הדרך השיקומית המאוד משמעותית שעשתה וכן על השינוי התודעתי המעמיק שעברה.
20. תוכנית רש"א שהוגשה בעניינה של האסירה (מתאריך 10.8.21) הינה ארוכה ומפורטת מאוד, סוקרת את נסיבותיה האישיות החל מילדותה בבית הוריה, לאחר מכן ישנה התייחסות לאירוע הרצח, השהות בחו"ל, החזרה ארצה, החקירה והמשפט.
21. מסמך רש"א הנ"ל מתייחס לממצאי האבחונים שעברה האסירה, להתנהלותה והתנהגותה כאסירה, לשלבי הטיפול והשיקום וכן להעסקתה במסגרות אגפי השיקום משך שש וחצי שנים - כשליש מתקופת מאסרה עד לעת הזאת – בתוכם שלוש וחצי שנים בשיקום הפרטני.
22. ככלל, עיון במסמך רש"א מלמד שמדובר בתכנית שמתכללת את כל העמדות של כל גורמי הטיפול והאבחון ומסכמת את כל הנתונים הרלוונטיים להמשך הטיפול והליווי בעניינה של האסירה, כאמור מדובר בתכנית מקיפה ויסודית המשתרעת על פני 11 עמודים.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר איילון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 16-03-41927 כהן(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 1005-01

23. אנו מתרשמים שלאסירה גבולות פנימיים מופנמים, אשר מאפשרים לה לנהל אורח חיים תקין ומיטבי. בנוסף, התרשמנו שהאסירה מכירה מהו קשר טיפולי ומתנהלת מול גורמי הטיפול באופן כנה וגלוי. לכן אנו סבורים שאיננה זקוקה למעטפת אינטנסיבית וכי היא יכולה לתפקד היטב בצורה מסוימת של עצמאות.

24. נתנו דעתנו לכך שבדבריה של האסירה, הן בפני ועדת השחרורים שדנה בעניינה בפעמים הקודמות והן בפני ועדת השחרורים הנוכחית, הביעה חרטה כנה והיטיבה להגדיר את אופן ההתבוננות שלה על מעשיה השפלים והחמורים, באופן המלמד על חרטה אמיתית וכנה. התרשמנו מחרטה היוצאת מעומק הלב ולא כזו נאמרת מן השפה אל החוץ, כדי לרצות מאן דהו כדי להחניף או להשיג את השחרור.

25. נחזור ונצטט מדבריה עמ' 51 משורה 28 ואילך:

"חרטה זו מילה גדולה. אמפתיה זו מילה גדולה. חרטה הוא דבר יומיומי. לא דבר שיכולה לומר שהגעתי לחרטה, וזהו עכשיו אני בסדר. אף פעם לא יהיה בסדר, כל עוד אני חיה ואסף מת".

26. מדובר באסירה שכלואה מתאריך 15.1.01, דהיינו מצויה בין כותלי בית הסוהר מעט פחות מ-21 שנה. על כל ציר הזמן הנ"ל לא נרשמה כנגדה אף לא עבירת משמעת אחת, ולא נפל כל דופי בהתנהגותה, לא במעגל החברתי עם אסירות אחרות ולא במעגל הפיקודי מול סוהרות וגורמי מנהל או פיקוד אחרים וגם לא אל מול מעבידיה ומעסיקה במקומות עבודתה. מדובר באסירה שיוצאת לחופשות כבר ממאי 2007, ועד עתה יצאה ל-197 חופשות, כאשר מעולם לא נפל כל דופי ביציאותיה ובשובה מהחופשה. מדובר באסירה שמשולבת באגף השיקום משך שש וחצי שנים, שלוש וחצי מתוכם בשיקום הפרטני שמשמעותו יציאה לעבודה וחזרה ממנה ללא כל ליווי או סממן אחר של משטר, כאשר לא רק שלא נפל דופי באופן התנהלותה של האסירה, אלא כל מעבידיה מעלים על נס את אופן תפקודה.

27. יציאתה של האסירה ל-197 חופשות וכן יציאתה לעבודה תדיר מדי יום ביומו משך שנים ארוכות, מלמדת יותר מכל על יכולתה להתמודד נכון עם אתגרי החופש, על כל פיתוייהם, אופק המאסר שנותר עומד על כ-39 חודשים מתוך 288 חודשים שנגזרו עליה.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר איילון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 16-03-41927 כהן(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 1005-01

28. במהלך תקופת מאסרה סיימה האסירה לימודי תואר ראשון במדעי החברה, וכן שולבה בקבוצות רבות טיפוליות שיקומיות וכן כאלה עם אפיוני חינוך.

התייחסות לעמדת נפגעי העבירה

29. אי אפשר להישאר שווה נפש לנוכח דברי אמו של אסף ז"ל, הנוקבים חדרי לב. קשה מנשוא כאב השכול של האם, אבדנו של בנה עלם חמודות, צעיר שעתידו לפניו ושחיי נגדעו באכזריות חייתית סתם כך, בלא קורטוב של אנושיות וחמלה. ליבנו שותת דם ועיינו דומעות בקוראנו את הכרעת הדין של ביהמ"ש המחוזי בה מתוארים לפרטי פרטים מעשי הזוועה של האסירה שבפנינו ושל שותפה לרצח.

כפי שהאסירה עצמה אמרה בדבריה לוועדה, ברי לנו שאות קין מוטבע לעד לא רק במצחה של האסירה, כי אם גם עמוק עמוק בתודעתה והוא ילווה אותה עד ליומה האחרון.

30. אמו של אסף ז"ל מבקשת מהוועדה לשוות לנגד עיניה לפני הכל, את חומרת המעשה ואת הדרך האכזרית שבה בוצע הרצח. התבקשנו להעלות בדמיונו את אסף המנוח מתחנן על חייו ברגעיו האחרונים כשהרוצחת ושותפה אינם חסים עליו, כשכל חטאו היה שעבר במקום ובזמן הלא נכונים. לדברי האם, האסירה אכן יוצאת לחופשות ולכאורה אף הביעה חרטה, ברם אין לה אמון בהבעת החרטה שלה. תפיסת העולם שמגלה סימפטיה לרוצחת, איננה מובנת לאם השכולה. לדבריה, מעשיה של הרוצחת אינם ברי סליחה, שהרי בנה שלה – אסף ז"ל – לעולם לא יפנה בבקשת הקלה.

לסיום מתארת האם את מה שעובר עליה למעלה מחצי יובל שנים, כאשר בטנה מתהפכת ושנתה נודדת מהמחשבה שהוועדה תקל בעונשה של הרוצחת.

31. ועדת שחרורים, כמו כל ערכאה שיפוטית או טריבונל מנהלי, מנמקת את החלטתה כלפי כולי עלמא, ואינה נדרשת, בדרך כלל, להנמקה כלפי מעגל נפגעי העבירה. אלא שהפעם בשל ייחודיות המקרה, החלטנו לחרוג ממנהגנו, שהרי לא מדובר באירוע רגיל של רצח. עניין לנו במעשה זוועה חייתי, שנעשה ע"י שני צעירים, שהסתיים במוות אכזרי סתם כך. רצח שפוענח ארבע שנים לאחר התרחשותו לגמרי באקראי ושהסעיר את הציבור כולו. אמו של אסף משלמת מדי יום את מחיר מעשיהם הנפשעים של הרוצחים ואת העדר בנה לצדה.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר איילון לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 16-03-41927 כהן(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 1005-01

32. אשר על כן, ראינו לנכון לציין לפני אמו של המנוח ובני המשפחה שהוועדה מפעילה את שיקול דעתה על פי סט של שיקולים, שעוצבו על ידי החוק ועל ידי הפסיקה הענפה, שיצאה מתחת ידיהן של ערכאות רבות שדנו בסוגיות כאלו ובמקרים רבים אחרים, גם במקרי רצח נפשעים. סט השיקולים הנ"ל, עד כמה שהוא נשמע בנאלי למשפחת המנוח, תוחם ומנחה את שיקול הדעת של הוועדה, ועל פיו הוועדה צריכה לעצב את שיקול דעתה. עם זאת נאמר בגילוי לב כי בחותמנו על החלטת השחרור, ידינו רועדות וליבנו הולם בחוזקה, שכן מדובר במי שחיללה ורמסה ברגל גסה ובבוטות שאין דומה לה את העיקרון האוניברסלי המקודש מכל, ערך קדושת החיים. שאפילו לא היה לו בסיס בחקיקה, הוא אנושי ומובן מימי עולם וכשנים קדמוניות.

33. מובנת לנו לחלוטין עמדתה של האם השכולה, כאבה ומורת רוחה מהאפשרות שהאסירה תשוחרר שחרור מוקדם על תנאי.

34. סוף דבר אנחנו מורים על שחרורה המוקדם על תנאי של האסירה לתכנית רש"א.

לבקשת ב"כ היועמ"ש ניתן צו עיכוב ביצוע ל- 7 ימים.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשפ"ב, 04 נובמבר 2021, במעמד האסירה, באת כוחה וב"כ היועמ"ש

גב' לאה קליינר,
חברת וועדה

גברת חביבה רוטשילד,
חברת וועדה

שלמה איזקסון,
שופט (בדימוס)